

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren, og så bliver det ordfører for forslagsstillerne, hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

I januar havde vi en god drøftelse af, hvor vigtigt det er, at børnene får ernæringsrigtig mad i børnehaver og skoler. Det var, da vi behandlede Enhedslistens forslag om, at der skulle være gratis økologisk mad til børn i børnehaver og skoler. Dengang blev vi jo af regeringen og de borgerlige partier belært om, at det er bedst, at borgerne selv tager pengene op af lommen. Vi har så fremsat et forslag om skolemad, der ikke nødvendigvis behøver at være gratis for forældrene.

Kl. 13.40

Jeg tror nok, at regeringen kan se, at det kan være meget svært for daginstitutioner og skoler at finde alle pengene til igangsættelse af madtilbud inden for budgetterne, som jo ikke er indrettet på, at der skal trækkes personaletimer og udgifter til indretning ud i forbindelse med oprettelse af madordninger. For hvis det var muligt, ville det vel være udtryk for, at daginstitutionerne havde for mange penge, og så ville finansministeren vel komme efter kommunerne.

Derfor har vi i det beslutningsforslag, vi har fremsat her, foreslået, at der afsættes penge til tilskud til projektering, etablering og implementering af madprojekter på skoler og en lang række andre institutioner, og derefter er madordningerne sådan set i hvert fald staten uvedkommende. Så er det et spørgsmål mellem kommunerne og forældrene om, hvordan forholdet skal være mellem forældrebetaling og kommunal betaling, hvilket er nøje i overensstemmelse med det, Venstre og De Konservative sagde ved behandlingen her i januar måned.

Jeg kan i dag forstå på ministeren, at selv om vi har bøjet os langt i støvet for at nå ned til realpolitikken, så er vi ikke kommet helt langt nok ned, og det må man selvfølgelig beklage. Men jeg forstår det også på den måde, at ministeren faktisk er indstillet på at give kommunerne hjælp til at løfte den her opgave i form af nogle låneordninger. Jeg vil i hvert fald på den baggrund og også på baggrund af, at Socialdemokraterne stadig er hæmmet af et håbløst utilstrækkeligt finanslovsforslag, ikke forlange, at det her forslag kommer til anden behandling, men jeg kan forsikre ministeren, at hvis der ikke kommer et tilfredsstillende og fornuftigt udspil, inden vi mødes til oktober måned, vil vi finde anledning til at genfremsætte forslaget. Ministe-

ren kan jo få bekræftet hos nogle af sine kolleger, at Enhedslisten ikke er bange for at fremsætte det samme forslag mange gange. Det er ikke altid, det er sådan, at vi bliver mere og mere realistiske for hver gang, vi fremsætter et forslag.

For os er skolemad et pædagogisk sundhedsprojekt. Det drejer sig om at give de nye generationer adgang til viden og forståelse for, hvad velsmagende og ernæringsrigtig mad er, fordi det ikke i dag er en selvfølge, at børn lærer det i familierne.

Samfundet i dag kan beskrives på mange måder. En af dem er, at børnefamilier oftest bruger en meget stor del af deres tid uden for hjemmet, og at tiden, der er tilbage til at tilberede maden i, er forholdsvis kort. Det har konsekvenser for, hvilke produkter der anvendes i madlavningen. Det kan der siges meget om, men jeg tror nok, at de fleste, der er til stede her i salen, ved, måske endda enkelte ud fra egen erfaring, hvad det drejer sig om, for når man er vant til at spise mad med stort sukker- og fedtindhold samt smagsforstærkere, så er det det, man kan lide. Det er mors frikadeller, vi søger tilbage til, og problemet med de kommende generationer er måske, at det, de søger tilbage til, er frosne pizzaer med lidt ekstra ost på for at give lidt ekstra smag.

Skolen lægger beslag på en stor del af børnenes dag, så lad os dog bruge den opmærksomhed fra elevernes side til at give dem noget mad, som er fremstillet af gode råvarer, og som er behandlet ordentligt, så det er nok med en god smag, som er en anden smag end den, der kommer af sukker, fedt og smagsforstærkere.

Jeg har også ambitioner om, at børnene skal involveres i fremstillingsprocessen, og det kan gøres på mange måder. Hjemkundskabstimerne er for det første ikke nok, for der er mange ting, der skal læres om tilberedning af råvarerne, men vigtigere endnu er det ejerskabsforhold, man får til mad, som man selv eller ens kammerater har været med til at frembringe. Den mad har man mere respekt for.

Det er på den anden side også klart, at selv om jeg har nogle ønsker om, hvordan man skal indrette de her skolemadsordninger ude på skolerne, så er det min grundopfattelse, at det er vigtigt, at de oprettes med udgangspunkt i forældres, børns og læreres egne ønsker til, hvordan det skal være, for det er også en del af ejerskabet, nemlig at man får mulighed for at indrette sig, som man vil.